

Arrest

**nr. 85 598 van 3 augustus 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 7 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart op 25 maart 2011 België te zijn binnengekomen, dient op 30 september 2011 een asielaanvraag in.

Op 20 april 2012 neemt de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de verweerder) de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker worden geweigerd. Dit is de bestreden beslissing.

Het door verzoeker niet-betwiste feitenrelaas, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Ghazipur. Sinds 2000 zou u lid zijn van de “BNP” (Bangladesh Nationalist Party). In 2009 zou u aangewezen zijn tot “organising secretary van uw union. Er zou al lang vijandigheid geheerst hebben met de Awami League. Zo zou u op 20 juni 2010 aangevallen zijn door kaderleden van Awami League. Hierna verbleef u een periode in het ziekenhuis. Op 1 oktober 2010 zou een grote groep Awami League leden uw huis en

winkel aangevallen hebben, maar u was afwezig. U zou uw vrouw en kinderen bij uw schoonouders afgezet hebben en u zou ondergedoken zijn in Dhakka. Hier zou u vernomen hebben dat u aangeklaagd werd voor moord en dat de politie u zou zoeken. U zou besloten hebben om het land te verlaten. Van uw partijleiding kreeg u Bulgaarse identiteitsdocumenten en hiermee reisde u naar België. U zou in maart 2011 in België zijn toegekomen. U zou zich met uw Bulgaarse identiteitsdocumenten aangemeld hebben bij de gemeentediensten van Elsene om een verblijfsvergunning te verkrijgen. Pas nadat u er op werd gewezen dat het om valse documenten ging diende u in september 2011 een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: kopies van uw Bulgaars paspoort en Bulgaarse identiteitskaart, documenten van uw aanmelding in Elsene, uw Bengaals nationaliteitscertificaat, uw geboorteakte, schooldocumenten, een brief van uw partij, een medisch attest en juridische documenten.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De bestreden beslissing is gesteund op de volgende motieven:

“Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst werd vastgesteld dat u uw asielaanvraag laattijdig indiende. U verklaarde in maart 2011 in België aangekomen te zijn, maar u diende pas zes maanden later in september 2011 een asielaanvraag in. Van een asielzoeker die wegens een gegronde vrees zijn land van herkomst verlaten heeft, kan verwacht worden dat hij zich na aankomst in een veilig land zo snel mogelijk tot de autoriteiten wendt om zo de nodige bescherming aan te vragen. De vaststelling dat u hier zes maanden mee wachtte, ondermijnt reeds de rest van uw ingeroepen vrees. Bovendien dient te worden vastgesteld dat u na aankomst in België eerst onder valse voorwendselen probeerde om een verblijfsvergunning te verkrijgen. U gebruikte als Bengaals staatsburger immers Bulgaarse identiteitsdocumenten. Uw verklaring dat u niet wist dat deze Bulgaarse documenten vals waren, vormt zeker geen verschoning. Dat u pas een asielaanvraag indiende nadat u betrappt werd op het gebruik van vervalste identiteitsdocumenten, ondermijnt eens te meer de ernst van deze asielaanvraag.

Ten tweede dient er op te worden gewezen dat u gezien uw poging om valse identiteitsdocumenten te gebruiken, nu tijdens uw asielprocedure ontegensprekelijk uw identiteit dient aan te tonen maar u slaagde hier niet in. U legde een nationaliteitscertificaat en een geboorteakte voor, maar zonder foto kunnen deze documenten over iedereen handelen. Daar u uw identiteit niet kunt aantonen, kunt u ook niet aannemelijk maken in de andere door u voorgelegde documenten vermeld te worden.

Ten derde kan er geen geloof worden gehecht aan uw politieke profiel. U verklaarde lid te zijn van de “BNP” en later zou u tot “organising secretary” benoemd zijn. U gevraagd wanneer u lid werd verklaarde in eerste instantie dat dit in 2009 was. Toen u gevraagd werd wanneer u dan uw positie verkreeg verklaarde u dan weer dat dit in 2009 gebeurde en dat u in 2000 partijlid werd (gehoorverslag CGVS p. 5). U gevraagd of u lid werd van de hoofdpartij “BNP” of van één van haar zusterorganisaties verklaarde duidelijk en herhaaldelijk dat u direct lid werd van de “BNP” en niet van één van haar zusterorganisaties. Pas nadat u uitdrukkelijk gevraagd werd naar de namen van deze zusterorganisaties, verklaarde u plots lid te zijn van de “Jubo Dal”, de jeugdafdeling van de “BNP” (gehoorverslag CGVS p. 5). U gevraagd naar de partij ideologie, kwam niet verder dan “nationalisme”, wat logisch is daar het uit de partijnaam blijkt. Verder kon u enkel algemeenheden aanhalen zoals dat de partij de landbouw wou ontwikkelen (gehoorverslag CGVS p. 5). Voorts verklaarde u foutief dat de laatste nationale verkiezingen doorgingen op 29 januari 2009, hoewel u toch beweerde tijdens deze verkiezingen actief geweest te zijn met stemmen te ronselen. U gevraagd naar het verkiezingsprogramma van de “BNP” tijdens deze verkiezingen, kon vreemd genoeg verschillende details aanhalen van het verkiezingsprogramma van de Awami League, maar over het programma van uw eigen partij bleef u veel vager (gehoorverslag CGVS p. 6). U verklaarde “organising secretary” te zijn. U gaf aan dat men normaal verkozen dient te worden voor zo’n positie, maar u zou uitzonderlijk geselecteerd zijn. U gevraagd waarom deze uitzondering voor u werd gemaakt, kon enkel aanhalen dat u steeds klaar stond voor de partij; u kon geen enkel concreet voorbeeld geven van uw activiteiten (gehoorverslag CGVS p. 6). U verklaarde deze positie verkregen te hebben in 2009, maar volgens uw partijbrief zou u deze positie pas verkregen hebben op 11 februari 2012. Eerst ontkende u dat dit in uw brief zou staan. Nadat u met de letterlijke inhoud van uw brief werd geconfronteerd, beweerde u dat

deze datum verwees naar de datum dat de brief uitgevaardigd werd, maar ook dit klopt niet daar rechts bovenaan in uw brief de datum van schrijven staat (gehoorverslag CGVS p. 6). Hierna hield u het er maar bij dat het om een vergissing ging. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw politieke profiel. Dit ondermijnt dan ook uw bewering omwille van dit politiek profiel problemen te kennen. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering geslagen en aangevallen te zijn door de leden van de Awami League.

Ten vierde kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u wegens moord gezocht zou worden. Ter ondersteuning van deze bewering legde u een bundel juridische documenten voor. Vooreerst gaat het hier enkel om gewone fotokopies en niet om gecertificeerde kopies die aan alle vormvereisten voldoen (gehoorverslag CGVS p. 8). Daarnaast staan er duidelijk schrijffouten in het Engelstalige gedeelte van deze documenten. Er staat immers "sertified" i.p.v. "certified" en "autoiaed" i.p.v. "authorised" (gehoorverslag CGVS p. 9). Tevens wordt er naar de verkeerde wet verwezen voor het maken van kopies. Waar uw documenten verwijzen naar "section 76 Act of 1872", moet dit eigenlijk "section 76 van Act no 1 van de wet van 1872" zijn, zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Overigens blijkt uit informatie ook dat valse documenten in Bangladesh schering en inslag zijn. Deze vaststellingen ondermijnen dan ook volledig het geloof in de authenticiteit van de door u voorgelegde juridische documenten. Ook werd er vastgesteld dat uw kennis van deze moordzaak tegen u dusdanig klein was dat bovenstaande stelling dat uw asielrelaas volledig ongeloofwaardig is, verder onderbouwd wordt. Uw juridische documenten werden samen met de aanwezige tolk overlopen (gehoorverslag CGVS p. 6). Ten eerste verklaarde u dat u deze kopies van uw juridische documenten al onder ogen had gekregen toen u nog in Bangladesh verbleef, maar uit de datering blijkt dat deze kopies pas in februari 2012 werden opgesteld waardoor u ze nog niet onder ogen had kunnen krijgen toen u nog in Bangladesh was (gehoorverslag CGVS p. 8). U gevraagd naar welke juridische documenten u nu juist voorlegde, beweerde herhaaldelijk en duidelijk dat u enkel het arrestatiebevel voorlegde, terwijl blijkt dat u verschillende juridische documenten voorlegde, maar het arrestatiebevel zat hier niet tussen (gehoorverslag CGVS p. 8, 9). Voorts wist u niet onder welke artikels u aangeklaagd werd, noch kon u alle verdachten bij naam noemen (gehoorverslag CGVS p. 8). U wist niet wie de "investigating officer of de "officer in charge" waren die uw zaak behandelden, ondanks het belang van deze mensen, noch wist u welke rechtbank of welke rechter uw zaak behandelde (gehoorverslag CGVS p. 9). U had geen enkel idee over het verloop van de procedure. Nochtans verklaarde u een advocaat in Bangladesh te hebben, maar u zou geen contacten met hem onderhouden. Uw totale gebrek aan kennis en interesse breekt de geloofwaardigheid van uw bewering wegens moord aangeklaagd te worden af. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw asielrelaas.

U hebt dus uw relaas niet aannemelijk kunnen maken en evenmin uw beweerde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Er kan immers getwijfeld worden aan de authenticiteit van de documenten die u ter ondersteuning van uw ongeloofwaardige relaas voorlegde. Uw studiedocumenten wijzen op niets daar u uw identiteit niet aannemelijk kunt maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.2.1 In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de motiveringsplicht zoals vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

2.2.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006 nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007 nr. 167.848; RvS 26 juni 2007 nr. 172.777).

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is bereikt.

2.2.3.1. Verzoeker begint met een theoretische uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht. Hij is van mening dat de motieven die ten grondslag liggen aan de bestreden beslissing, gelet op de elementen van het administratief dossier, niet deugdelijk zijn, gezien zij feitelijk onjuist zijn en falen naar recht en, dienvolgens, de bestreden beslissing niet kunnen dragen. Vervolgens betwist hij de verschillende motieven die eraan ten grondslag liggen.

2.2.3.2. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3.4. Uit de bestreden beslissing blijkt dat het asielrelaas ongeloofwaardig wordt bevonden op grond van de erin opgenomen bevindingen. Het komt aan verzoeker toe deze bevindingen en de eraan verbonden conclusies in een ander daglicht te stellen.

Verzoeker stelt allereerst niet akkoord te gaan met de motivering in de bestreden beslissing dat het gegeven dat hij pas zes maanden na aankomst in België een asielaanvraag indiende en dit nadat hij eerst had getracht op grond van vervalste Bulgaarse identiteitsdocumenten een verblijfsvergunning te verkrijgen, reeds de ernst van zijn asielaanvraag ondermijnt. Hij verwijst hierbij naar het feit dat hij bij aankomst in België een veilig onderkomen vond en zijn financiële noden op dat ogenblik niet prangend waren. Hij stelt verder dat hij de vervalste Bulgaarse identiteitsdocumenten verkreeg van de partijleiding in Bangladesh en hij hierover tijdens het gehoor op het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steeds te goeder trouw open kaart heeft gespeeld.

Van een asielzoeker die wegens een gegronde vrees voor vervolging zijn land van herkomst heeft verlaten mag evenwel – zoals verweerder ook correct stelde in de bestreden beslissing – worden verwacht dat deze zich na aankomst in een veilig land zo snel mogelijk tot de autoriteiten wendt om zo de nodige bescherming aan te vragen, en hiermee niet wacht tot op het ogenblik waarop hij zich financieel in een prangende situatie bevindt. Verzoeker kan ook niet ontkennen dat hij zich in eerste

instantie heeft aangeboden bij de Belgische autoriteiten als zijnde een Bulgaarse onderdaan en dat hij bijgevolg zijn ware identiteit en nationaliteit aanvankelijk achterhield. Met zijn betoog ontkracht verzoeker geenszins het motief in de bestreden beslissing dat voormelde gegevens de ernst van zijn asielaanvraag reeds ernstig ondermijnen.

De Raad stelt verder vast dat verzoeker de motivering in de bestreden beslissing niet betwist dat hij in gebreke is gebleven zijn identiteit aan te tonen – hetgeen nochtans des te meer van belang is gelet op het eerder achterhouden zijn ware identiteit – en dat bijgevolg niet kan worden vastgesteld of de door verzoeker aangebrachte documenten op hem betrekking hebben.

Verzoeker stelt vervolgens – inzake het motief in de bestreden beslissing dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden politieke profiel – dat de verweerder niet rechtsgeldig kon besluiten dat zijn beperkte kennis over de ‘*Bangladesh Nationalist Partij*’ (BNP) de betrouwbaarheid van zijn verklaringen ondermijnt. Hij erkent dat hij slechts een beperkte kennis ter zake heeft, doch betoogt dat zijn werkzaamheden binnen de partij uiterst beperkt waren en niet verder gingen dan het assisteren bij praktische activiteiten zoals het ronselen van mensen voor het bijwonen van politieke meetings. Daarnaast voert hij aan dat de door hem afgelegde ‘*warrige en op bepaalde punten tegenstrijdige verklaringen*’ inzake zijn lidmaatschap van de BNP ook te wijten zijn aan stress voor het gehoor, aan ingebakken wantrouwen ten aanzien van de overheid en aan opgelopen trauma’s in het land van herkomst.

De Raad stelt allereerst vast dat verzoeker aldus niet betwist dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de datum waarop hij lid werd van de BNP en over de vraag of hij al dan niet eerst lid was van een zusterorganisatie van de BNP, dat de datum waarop hij zou zijn aangeduid als “*organising secretary*” niet overeenstemt met hetgeen is bepaald in de door hem voorgelegde partijbrief, dat hij een ontoereikende kennis heeft inzake de ideologie en het verkiezingsprogramma van de partij, dat hij foutieve verklaringen aflegde inzake de datum van de laatste nationale verkiezingen en dat hij geen concrete toelichting kon verschaffen over de redenen dat hij werd geselecteerd als “*organising secretary*”. De Raad wijst er verder op dat verzoeker, door in zijn uiteenzetting voor te houden dat zijn werkzaamheden binnen de BNP uiterst beperkt waren en niet verder gingen dan het assisteren bij praktische activiteiten zoals het ronselen van mensen voor het bijwonen van politieke meetings, geenszins zijn gebrek aan geloofwaardigheid herstelt voor wat zijn voorgehouden politiek profiel betreft. Het betreft immers een *a posteriori* verklaring, die daarenboven niet strookt met de eerder door verzoeker afgelegde verklaringen tijdens zijn gehoor op 17 april 2012. Tijdens dat gehoor gaf verzoeker aan dat hij sinds 3 maart 2009 is aangeduid als “*organising secretary*” voor zijn partij (gehoorverslag CGVS, p. 5) en dat hij de campagne en publiciteit deed voor de verkiezingen (gehoorverslag CGVS, p. 6). Hierbij gaf hij tevens aan dat een “*organising secretary*” normaal wordt verkozen, maar dat hij – gelet op zijn activiteiten voor de partij en omdat hij veel tijd spendeerde voor de partij en veel organiseerde – werd geselecteerd (gehoorverslag CGVS, p. 6). Gezien het door verzoeker geëtalende gebrek aan kennis, is het door hem voorgehouden profiel volstrekt ongeloofwaardig. Daarbij komt nog dat verzoeker ook wat betreft zijn eigen lidmaatschap tegenstrijdige verklaringen aflegde die niet kunnen worden verklaard door een beperkte kennis van de politieke standpunten en de werking van de BNP. De Raad kan enkel vaststellen dat voormelde tegenstrijdigheid verzoekers asielaanvraag des te meer ondermijnt. Waar verzoeker beweert dat de door verweerder vastgestelde tegenstrijdigheden, onjuistheden en gebrekkige kennis te verklaren zijn door de door hem opgelopen trauma’s, stelt de Raad vast dat verzoeker deze blote bewering niet ondersteunt met een psychologisch of medisch attest waaruit blijkt dat zijn cognitief geheugen is aangetast waardoor het hem onmogelijk zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Verzoeker legt desbetreffend geen enkel bewijs voor. De Raad wijst er voorts ook op dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate ingrijpend is dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en samenhangend verhaal te vertellen. Het argument dat verzoeker stress had, doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Elk gehoorgesprek brengt overigens emoties en stress met zich mee. Hiermee wordt door de ondervrager terdege rekening gehouden. Bovendien is in deze geen objectief gegeven voorhanden dat stress verzoeker verhinderd zou hebben zijn asielaanvraag volledig en juist te vertellen. Gelet op de uitdrukkelijke vraag van verzoeker aan de Belgische autoriteiten om hem bescherming te bieden, kan van verzoeker ook worden verwacht dat hij ten volle meewerkt met deze autoriteiten en hiertoe waarheidsgetrouw en volledig zijn verhaal uiteenzet. Verzoeker kan zich dan ook niet verschuilen achter een voorgehouden “*ingebakken wantrouwen ten aanzien van de overheid*”, al zeker niet voor wat vastgestelde tegenstrijdigheden en onjuistheden en het gebrek aan kennis inzake essentiële onderdelen van zijn asielaanvraag betreft.

De verweerder besloot daarnaast eveneens tot de ongeloofwaardigheid van de stelling van verzoeker dat hij wegens moord wordt gezocht in zijn land van herkomst, omdat enerzijds de door hem voorgelegde juridische documenten – los van de vraag of deze betrekking hebben op de persoon van verzoeker nu, zoals reeds gesteld, verzoeker zijn identiteit niet aantoon – elke authenticiteit dienen te worden ontzegd en anderzijds verzoekers totale gebrek aan kennis en interesse inzake de door hem voorgelegde juridische documenten en inzake de tegen hem lopende aanklacht wegens moord. Verzoeker stelt in dit verband dat hem niet kan worden verweten dat hij slechts over een zeer beperkte en onvolledige informatie beschikt over de procedure die tegen hem loopt, omdat hij niet over de financiële middelen beschikt om vanuit België via een advocaat in Bangladesh gedetailleerde informatie te bekomen over deze procedure en dat alle verkregen informatie werd aangereikt door een tussenpersoon die evenmin juridisch is gevormd.

In eerste instantie kan worden vastgesteld dat verzoeker zich niet verzet tegen het motief dat aan de voorgelegde juridische documenten – gelet op enerzijds het gegeven dat het gewone fotokopies betreft en geen gecertificeerde fotokopies, er enkele duidelijke schrijffouten in staan vermeld en er wordt verwezen naar een verkeerde wet en anderzijds valse documenten in Bangladesh schering en inslag zijn – geen bewijswaarde kan worden toegekend. Voorts dient erop te worden gewezen dat documenten, om enige bewijskracht te hebben, dienen te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen. Verzoeker houdt voor dat hij niet over de financiële middelen beschikt om vanuit België via een advocaat in Bangladesh gedetailleerde informatie te bekomen over de procedure die tegen hem loopt en dat alle verkregen informatie werd aangereikt door een tussenpersoon die evenmin juridisch is gevormd, doch geeft hiermee geen aannemelijke verklaring voor zijn onwetendheid in zijn eigen rechtszaak en herstelt zo de ongeloofwaardigheid wat de door hem aangevoerde aanklacht wegens moord betreft niet. Van verzoeker die stelt dat hij omwille van een gerechtelijke vervolging uit Bangladesh is vertrokken, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij een minimale kennis heeft van het verloop van de juridische procedure die tegen hem wordt gevoerd en dat hij de nodige inspanningen levert om zijn zaak op te volgen. Het is voor een asielzoeker normaal dat hij zoveel mogelijk moeite doet om van de algemene situatie in zijn land van herkomst op de hoogte te zijn, alsook, en in het bijzonder de evolutie van zijn persoonlijke problemen, omdat hij zijn relaas moet baseren op elementen uit zijn land van herkomst die bij hem een reële vrees voor vervolging doen ontstaan. De vaststelling dat het moeilijker is om vanuit het buitenland de ontwikkelingen te volgen in zijn zaak, doet geen afbreuk aan deze redelijke verwachting. Verzoeker erkende in zijn gehoor bovendien dat hij nog een contact heeft in Bangladesh (gehoorverslag CGVS, p. 4). Hij kan zich hierbij niet verschuilen achter een gebrek aan juridische kennis in zijn hoofde of in hoofde van de vriend die hem de juridische documenten overmaakte, nu een dergelijke juridische kennis niet vereist is om een minimum aan kennis te hebben over de rechtszaak die tegen verzoeker zou lopen. Verzoeker heeft geen of onvoldoende kennis van de inhoud van de door hem voorgelegde juridische documenten waaraan om de geschetste redenen op zich al geen authenticiteitswaarde kan worden toegekend en is er niet in geslaagd concrete details te geven in verband met het verloop van de zaak die tegen hem aanhangig zou zijn. Hiertoe kan worden verwezen naar de door de verweerder gedane vaststellingen. Hieruit blijkt een gebrek aan interesse die van aard is de vermeende gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker dermate te relativiseren dat ze als ongeloofwaardig moet worden beschouwd. In tegenstelling tot wat verzoeker meent te kunnen doen gelden, is het asielrelaas verre van coherent en plausibel. In de mate dat hij verwijst naar de algemene situatie in zijn land van herkomst, moet worden gesteld dat een verwijzing naar een algemene situatie op zich geen vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade aantoon en dat het relaas slechts verdient te worden getoetst aan deze algemene situatie indien het geloofwaardig wordt bevonden, *quod non*. Verzoeker heeft geen gegevens of argumenten bijgebracht die daar anders over zouden kunnen doen denken.

2.2.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel – dat verzoeker tevens geschonden acht – legt de (adjunct-) commissaris-generaal verder de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat inhoudt dat hij zijn beslissingen moet steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 19 oktober 2011 werd gehoord met het oog op het invullen van de vragenlijst ter voorbereiding van zijn interview op het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en op 17 april 2012 op het commissariaat-generaal werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het volledige gehoor was hij in het gezelschap van een tolk die het Bangla machtig is en heeft hij zich laten bijstaan door een raadsman. De bestreden beslissing is grotendeels gesteund op het verslag van dit gehoor. Aldus kan niet worden vastgesteld dat de verweerder hier onzorgvuldig heeft gehandeld. De verweerder heeft de asielaanvraag van verzoeker op

een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

Het middel is niet gegrond

2.3. In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoeker slaagt er in zijn verzoekschrift niet in de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen en heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Zodoende kan verzoeker zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt verder geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook evenmin elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Het middel is niet gegrond. Verzoeker heeft niet aangetoond dat een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3, dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aannemelijk is. Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS